

NEPORUŠITELNÉ SÍMĚ

BURT ASBILL

(Kladno, 23. března 2003)

Z charismatického hnutí vzešla jedna píseň. Hnutí začalo v šedesátých letech a možná to byli katolíci, kteří ho nazvali jakousi charismatickou obnovou. Osobně si myslím, že Bohu bylo úplně jedno, jak ho nazvali. Byl to čas, kdy Bůh začal jednat s nominální církví a vyváděl z ní lidi. A když tehdy Duch jednal, taky jsem se začal zabývat Božími věcmi. Věcmi, které se týkají kázání a zvěstování o království. Jen jsme tomu tehdy neříkali „zvěst o království“, říkali jsme tomu „hnutí Synů Božích“. Církev se bála to tak nazývat. Znělo to trochu troufale. Pokud byste šli do nějaké denominace a mohli by vám tam dát nějakou Bibli, nejraději by tyto verše vynechali. Nicméně věřím tomu, že jsme to nazývali přesně tak, jak Pán chtěl.

Je to zvláštní, ale přestože nevěřili v pastory, zdálo se, že každá skupina měla svého apoštola. Ne, že by tam byl nějaký jeden apoštol nad všemi skupinami, byli tam jen apoštolové jednotlivých skupin. Mně to zní jako pastoři. Jen se k tomu dostali trochu odjinud. Radši dokončím myšlenku, než o ni přijdu.

Z jedné z těch skupin, které se tehdy v rámci charismatického hnutí zformovaly, vzešla píseň. V ní se říkalo: „Všemocný Kriste, zrod' se ve mně.“ Je trošku legrační, nebo možná spíš zvláštní, že skupina, která přinesla tuhle píseň, měla takové přitažené učení. Začali trochu překrucovat Boží touhu po synech. Je totiž možné jednoduše zaměňovat slova „Kristus“ a „synové“. Věděli jste to?

V listu Galatským Písmo říká, že Pavel pracoval v církvi, která měla zjevení synovství. Pokud byl mezi apoštoly někdo, kdo měl zjevení synovství, byl to Pavel. Vy i já máme základy učení o synovství od Pavla. Byl to on, kdo položil základ. Ne, že by v tom ostatní apoštolové neměli svůj díl, ale Pavel psal jednu knihu za druhou a tématem všech byla filosofie (doufám, že to slovo nepřekroutíte) či učení synovství. Pavel začal přinášet toto duchovní zjevení církvi Galatských, která z něho začala uhýbat do omylu a podvodu. Připomínal jim právě učení o synovství, aby je napravil a přivedl zpět. Řekl jim: „*Synáčekové moji, které v bolestech*

rodím, dokud...“ Co? „...dokud ve vás nebude zformován Kristus.“ (Gal 4:19, NBK) To nebyla žádná metafora. Nepoužil ta slova, jen aby něco opsal. Říkal jim, že proto, aby se dostali z místa, kde byli, na místo, kde mají být, je nezbytné, aby se něco stalo uvnitř jejich duší. Takže pokud jste teologové, rádi byste to zduchovnili, rádi byste z toho učinili něco mystického, chtěli byste z toho udělat něco míň, než Pavel ve skutečnosti říkal. Chtěli byste tomu dát nějaký jiný význam, než jaký tomu původně dal Pavel. Ale Pavel se, v tom původním řeckém významu, snažil vyjádřit, že **je nutné, aby uvnitř svých bytostí „otěhotněli“**.

Chci vám říct, že se budete muset snažit, abyste porozuměli a neztratili nit. Budete muset dávat dobrý pozor na to, co říkám. Pokud začnete myšlenkami někde bloudit, tak se ztratíte, a já budu muset skončit. Halelujah! Písmo říká, že si vy i já musíme dát pozor, jak slyšíme. Nejde jen o to, jak mluvíme, ale jak slyšíme.

V Lukášovi je příběh, který všichni velmi dobře znáte. Jestliže jste někdy byli součástí nějaké církve – a možná jste ani nemuseli chodit do církve, stačilo žít v civilizovaném světě – pak jistě dobře znáte příběh o tom, jak Marie počala Ježíše. (Luk 1) Rád bych se zeptal: „Proč myslíte, že je tenhle příběh v Bibli?“ Je to proto, abychom měli na základě čeho slavit Vánoce? Je to proto, abychom mohli slavit Ježíšovy narozeniny? Ačkoli to vypadá směšně, přesně to lidé dělají. Když jedete během Vánoc v Americe po městě, vidíte nápisy typu: „Všechno nejlepší k narozeninám, Ježíšku!“ A pokud chcete mít s někým potíže a zaplést se do sporu, zkuste mu vzít Vánoce. Tohle způsobilo problémy v mé vlastní církvi, v rodině, s lidmi, se kterými jsem se stýkal. I ve shromáždění, kam jsem po dlouhá léta chodil, to působilo do určité míry problémy.

Pokud tyto verše nejsou v Písmu kvůli Vánocům, tak tedy proč? Zajímalo by mě, jestli jste nad tím vůbec někdy přemýšleli. Musíte si tu kapitolu prostudovat a prosit, aby vám Bůh dal osobní zjevení, abyste věděli, proč to vložil do Písma. Já jsem přesvědčen, že proto, **že nám Bůh chtěl dát obraz, že nám chtěl ukázat, jak to má fungovat v lidech, kteří vzývají Jeho jméno.**

Víte, že nic v Bibli není jen historie? Přemýšlejte o tom. **Nic v Bibli není historie.** Zeptám se vás takto: „Jak by to mohla být historie, když autor celé knihy je věčný?!“ A nejenže je věčný, On byl, On je a On bude! Jak by to Slovo mohlo být pouhou minulostí? **To znamená, že všechno, co je zapsáno v Slově, se stalo, děje se a stane se znovu!**

Nejenže to není pouhá minulost, ale není to ani statické ani pasivní. Pokud byl tehdy pohár naplněn ze čtvrtiny, dnes je dejme tomu naplněn z poloviny, na konci bude plný, takže bude přetékat! Na Slovu není nic pasivního nebo statického. Bible není jen něco inkoustem napsaného na listech papíru. Amen. A jednou z ukázek vitality a reality knihy, kterou nazýváme Bible, je příběh zapsaný v Lukášovi. **Nebot' je to stejné Slovo, kterým vy i já slyšíme o synovství, kterým i Marie slyšela ohledně Ježíše.** Amen.

Teď by vás to mělo začít zvedat ze židle. Uvažujte nad svojí situací, jaká je. Jak je náročná, jak je rozporuplná. Kolik je v ní pronásledování, kolik soužení. Chci, abyste přemýšleli nad situací, nad podmínkami a mocí, která je v Písmu.

Rád bych v rychlosti prošel pár věcí. Všichni ten příběh známe. Za Marií přišel anděl. V řečtině „anděl“ znamená „posel“. Vůbec bych se nedivil, kdybyste v českém slovníku našli, že pod pojmem „posel“ se rozumí „někdo, kdo přináší slovo“.

Za starých časů vycházela nařízení od krále. Dám vám názorný příklad. (2Sam 10) V době Davida přišli královští poslové a bylo s nimi zle naloženo. Ostříhali jim vlasy, oholili jim vousy a zkrátili jim suknice. Možná byste si řekli: „To přece nestojí za válku.“ Ale byla to urážka samotného krále. Tím, že potřeli jeho posly a vyslance, jako by se obrátili proti němu. Takže posel je určitým způsobem „synonymum“. Je jedno s tím, kdo posílá zvěst. Halelujah! Rozumíte, co to znamená? Chápete ten význam? Zcela zjevně ne, protože nekřičíte! My tu nemluvíme o pozemském králi, který má své pozemské vyslance. Mluvíme o nebeském králi, který má nebeské posly. Aha, určitě teď máte v hlavě anděly. Představujete si krásné bytosti se svatozáří, bílým oděvem a křídly. Určitě si to tak představujete, že? Ale Bible říká, že Boží království je ve vás. (Luk 17:21)

Víte, z církve se stal takový rituál. Místo, kde se tvoří zvyklosti. Přijdeme tam, zpíváme, tleskáme, možná prorokujeme, modlíme se, můžeme slyšet slovo a jdeme domů. To můžete dělat v baptistické církvi, to můžete dělat u metodistů... Chci říct, že odcházíte přesně s tím, s čím jste přišli. S ničím. Kdežto scénář v knize Lukáše ukazuje, jak Bůh v lidech jedná. Halelujah. Halelujah! Halelujah!! Co kdyby se Marie rozhodla, že nebude naslouchat? Měli bychom úplně jiné evangelium Lukáše. Ale víte, co? Věřím, že kdyby Marie reagovala jinak, Bůh by si našel Janu nebo

jinou Marii. Protože Bůh měl záměr, měl svůj plán. Slyšíte mě? Písmo říká: „V plnosti času...“ Já mám pocit, že někde tady nebo jinde v Písmu se píše: „... *když přišla plnost času...*“ (Gal 4:4)

Ten posel nesl zvěst. A Slovo, které přinášel, bylo Slovo synovství. Amen. Halelujah! Přicházel za ženou, která byla schopna a připravena počít. Proč myslíte, že tady sedíte a tohle posloucháte? Nemáte nic lepšího na práci? Nebo jste přišli, abyste zjistili, jak blázniví opravdu jsme? **Jestli chcete, aby si lidé mysleli, že jste to přehnali, že jste zašli příliš daleko, začněte s nimi sdílet evangelium synovství.** Řekněte jim, že chodíte a mluvíte s Bohem. A co víc, řekněte jim, že Bůh mluví s vámi! Patrně budou přesvědčeni, že potřebujete pozornost psychiatrů.

Znal jsem člověka, který měl dary Ducha. Jednou ho vzali k psychologům a on je úplně odrovnal. Když ho začali zkoumat a chtěli ho přesvědčovat, že se zbláznil, Bůh před ním odkryl život jednoho toho lékaře a zdravotní sestry. Řekl jim o hříchu smilstva, který páchali. Pochopitelně ho velmi rychle propustili.

Mluvíme o něčem, co je živé! No tak, bratři! **Můžete vzít tohle Slovo, můžete vykopat díru do země a můžete ho pohřbít. Ale já vám chci říct, že až uslyšíte trubku, která začne troubit, tak to roztrhá zemi. Protože to Slovo je živé a má moc a sílu porodit podle svého druhu.** Podle svého druhu. Opakujte: podle svého druhu! Mluvíme o živém Božím Slově.

A tak tady máme ženu, Marii, a máme posla, který přichází se zprávou, s tím živým Slovem. Říká ženě: „Ty počneš, a to, co bude zformováno a zbudováno v tvém nitru, bude Syn Nejvyššího.“ **A ona zareagovala podobně, jako reagujeme my: „Jak je to možné, jak se to může stát?“** Víte, někdy nejsme tak nevinní, jako byla tehdy Marie. Nejsme tak nevinní, jako tehdy byla Marie. A ďábel chodí a říká: „Ty jsi takový a makový. A taky jsi takovýhle, a takovýhle...“ **Jak se to může stát?!?!?** Pro Boha to není problém. **Jeho Slovo není poddáno lůnu, do kterého bylo zasazeno.** Slyšeli jste mě? A rozumíte, co říkám? **To Slovo není ničemu podřízené!** Není poddáno okolnostem, v nichž se nalézá. Proč ne? Víte proč? **Protože má v sobě zabudovanou povahu samého Boha!**

A tak, bratři, zamyslete se nad svou situací. Co říká Písmo? Mějte naději. V kom? V Bohu! (Žalm 43:5) Nadějte se v Bohu. Když se Marie zeptala, Bůh k ní začal mluvit. Začal jí mluvit tu moc, to zjevení. Začal jí

mluvit o tom, jak Bůh na zemi jedná. Říkal: „Duch svatý...“ Já ani nevím, zda tehdy vůbec měli poznání či tušení, že nějaký Duch svatý existuje! Dovedete si to představit? Zamyslete se nad tím chvíli.

Podívejte se na začátek do 1. kapitoly Genesis. Zmatek a chaos. A uprostřed toho zmatku začne plynout Boží Duch. To slovo v hebrejštině hovoří o Bohu, který zastiňuje, rozprostírá se. Tak jako se pták rozprostírá nad svými mláďaty. Neznamená to, že se jen ukazuje nebo že má zájem; ale sklání se láskyplně a milostivě, podobně jako matka nad svým dítětem – chce, aby se její dítě nějak projevalo.

A z toho všeho zmatku a chaosu, z té černoty a zoufalství se najednou něco začne formovat. Je to stále jasnější, začne se to definovat. Chápete, o čem mluvím? Už jste byli v situaci, kdy jste nedokázali vidět světlo na konci tunelu? Absolutně ve zmatku. V naprosté tmě, zoufalství a beznaději, až to zahltilo vaši duši tak, že jste nebyli schopni myslet? Tak to byla skvělá situace, výborné podmínky, protože tehdy Bůh přichází a začíná zastiňovat. Začíná se nad vámi vznášet a rozprostírat. Mohl bych tady v místnosti jít od jednoho z vás k druhému a vy byste mohli vydat svědectví o černotě pekla, které vlastnilo vaši duši. A v tom pekle, ztracení a odsouzení najednou přijde a začne se formovat myšlenka.

Někdy jsme jako ten slepec, kterého se Ježíš dotkl. Byl slepý od narození. **Ježíš plivl na zem do prachu a udělal bláto.** Tohle by vám v nemocnici nenaordinovali. Představte si, že byste přišli k doktorovi a on by plivl do hlíny, začal to míchat, udělal by bláto a přišel by s tím k vám. Začali byste couvat, co? **Ale ten člověk byl slepý! Neviděl, co se děje!** Víte, jaká byla jedna z obžalob proti farizeům? To, že byli slepí, ale tvrdili, že vidí. On jim řekl: „Protože říkáte, že vidíte, váš hřích zůstává.“ (Jan 9:41)

A tak myslete na Boha, který se rozprostírá nad takovým prostředím. Skloní se nad zemí a začne ji formovat. Začne z ní něco dělat. Přál bych si tam být. Určitě bych viděl anděly, jak se dívají, jak se naklánějí: „Co myslíš, že dělá? Co to tam vyrábí? Proč je tam dole? **On je Král králů a Král slávy, proč si tam hraje v blátě?**“ Písmo říká: „*Co jest člověk, že jsi naň pamětliv,...*“ (Žalm 8:5) Říká, že ho stvořil níže. (Žalm 8:6) Rozumíte? Nebylo to nic, čím byste se chtěli chlubit.

Kdybyste měli stříbrnou nádobu a starou hliněnou nádobu a měla by k vám přijít návštěva, určitě byste vytáhli stříbrnou, a hliněnou zastrčili do skříňky. Ale to je typicky lidské uvažování. Bůh to plánoval od

počátku. Stvoření tak nízké, tak základní, tak podřadné, aby o něj nikdo nestál. **Ale právě do tohoto stvoření, které učinil, vdechl život.** Nikde jinde v Písmu nenajdete, že by Bůh do něčeho vdechl život. Do té primitivní, jednoduché hliněné skořápky, do té hromádky hlíny Bůh vdechl – říkám: vdechl!

Víte, já jsem cítil Boží dech. Já jsem cítil ten Boží dech! Byl jsem v pekle, bez naděje, a Bůh sestoupil. Stejně jako sestoupil tehdy do zahrady, tak sestoupil do mého prostředí pekla. Nesestoupil, aby se chlubil svou autoritou. Nemusel stavět na odív svou autoritu, protože On je živý Bůh. Když přišel do mé situace, dechl – dechl, slyšíte mě? Dechl do toho mrtvého prachu, do té mrtvé hlíny. A ať to peklo bylo jak chtělo pekelné, začalo se trhat. A moje nádoba se začala uvolňovat, prolamovat se z hlíny. Bratři, já jsem neodbočil od tématu. Neprotiřečím slovu z Lukáše.

Teď mne napadl verš z Ezechiela 28, určitě jsem vám ho už citoval. Jistě dobře znáte příběh o andělu Hejlelovi. Poslouchejte, bratři, Bible říká, že žádné Boží Slovo není určeno k osobnímu výkladu. Já tomu věřím. Věřím, že vše, co je napsáno v Písmu, je pro celé Tělo. Je pro nás obecně. Podívejte se do 17. verše a zjistíte, že k vám často ďábel mluví stejně. Možná jen používá jiná slova a jiné okolnosti, aby vás přesvědčil, že je nad vámi. Možná to nejsou slova, která byste slyšeli ušima, ale může to být prostředí, v němž se nacházíte, které k vám mluví. Mohou to být mezilidské vztahy. Na tom nezáleží. **Podstatné je to, že ať se nacházíte v jakémkoli pekle, tak to peklo není dost hluboké, není dost černé, není dost zoufalé, aby bylo schopné odolat Božímu Slovu.** Pro vás i pro mě je velmi důležité, abychom tohle Boží Slovo slyšeli, četli a přemýšleli nad ním.

Něco vám řeknu. Chválíte, zpíváte písně a Boží duch vane. **Pokud jste sytili svou duši Božím Slovem, trávili čas v Božím Slově, mluvili jste o něm a naslouchali mu, tak Duch Boží začne vanout a jednat, a vy uslyšíte nebe, jak vám káže.** Verše Písma zaplaví vaši duši, nasměrují vás, začnete přemýšlet určitým směrem. Mysleli jste, že čekáte na někoho, kdo vstane a bude vám kázat, ale služba Slova se uvolní už ve chválách. Poplyne od jednoho k druhému. **A pokud byste nebyli omezení časem a měli duchovní sílu, abyste se dokázali udržet v rovnováze, tahle malá by mohla vstát a sloužit tím, co Bůh říká, tato také i tenhle a kdokoli tam vzadu. A když by to skončilo, měli byste**

nádhernou mozaiku Božího záměru a Boží mysli. Potom byste byli skutečně připraveni. Tedy pokud byste nebyli unaveni. Víte, že ke slyšení je třeba duchovní síly? Víte, že potřebujete duchovní sílu, abyste mohli přijmout? **Víte, že potřebujete duchovní sílu, abyste počali?!!!** Je třeba duchovní síly! Může přijít sloužit kdokoli. Člověk jakkoliv zbudovaný v Duchu, který plyne v Pánu. Ale pokud jste se nepřipravili, pokud jste nepřipravili půdu, aby přijala símě, pak zaseté símě nemá příležitost vzejít. Neznám rolníka, který by šel na rumišťě, kde je spousta odpadu a kamení, a začal tam rozsévat.

Dokážu si představit, bratře, že Etiopie není příliš mechanizovaná, že? Ale rozsívá se u vás do plevelu? Jdete sít bez přípravy? Vyjdete ven a co začnete? Pracovat rukama! I když nemáte stroje, stejně je třeba tu práci udělat.

Chci vám něco říct: **Síla služebnosti je v Těle Kristově.** Můžete mít toho nejpomazanějšího, nejuvýřečnějšího služebníka, a bude vám to k ničemu. Můžete vidět, jak jsou lidé uzdravováni, můžete vidět, jak jsou vysvobozováni. Můžete mít zkušenost „pozorování“ Ducha Svatého, ale pokud jste se nepřipravili, abyste mohli přijmout símě, pak to rozseté símě je vám k ničemu. Halelujah! Amen. Už jsem vás asi unavil, že?

Vraťme se do Ezechiela 28. Mějte na mysli, že **Slovo Boží bylo, je a také bude.** A tady je Boží Slovo, které mluví o satanovi. Mluví o tom, jak pracoval kdysi, jak to dělá dnes a jak se bude ještě víc snažit v budoucnu. „*Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své. Porazím tě na zemi, před obličej králů povrhnu tě, aby se dívali na tebe.*“ (Ez 28:17) Až se příště podíváte do zrcadla, vzpomeňte na tento verš. Někdy si o sobě myslíme, že jsme docela chytrí. Ale ano, každý má svůj názor. A ať si někdo zkusí dívat se na váš názor jinak, než si myslíte, že by měl. Určitě ve vás povstane spravedlivý hněv, protože vy máte pravdu, a oni se mýlí. Vzpomeňte si na tento verš, až se příště dostanete do takové konfrontace.

„Proto porazím tě na zemi,“ říká Pán. Není to úžasné?! Máte ve vaší Bibli taky napsané, že ho srazí na zem? Nejste z toho nadšení? Nechte si založeného Ezechiela a najděte si v Genesis 3. kapitole. Kdo z vás je rád, když mu někdo prorokuje? Každý je rád, v případě, že je to dobré proroctví. Nikdo nechce špatné proroctví, každý chce dobré proroctví.

V Genesis ve 3. kapitole máme proroctví, které prorokoval Bůh. Kdo chcete, aby vám prorokoval? Ten, kdo jedná v Božím Duchu, nebo

Bůh sám? Není o čem rozhodovat. Kdybych si mohl vybrat Boha místo Jeho posla, chci Boha. Komu tady Bůh prorokuje? Komu prorokuje? **Ženě!!!** Za chvíli budete mít všechny prsty v Bibli. Najděte si **Zjevení 12:1**: „*I ukázal se div veliký na nebi:...*“ Kdo? Žena!!! „...*Žena oděná sluncem...*“ Kdo je ta žena? V Lukášovi se říká, že **anděl Gabriel byl poslán** ke komu? **K ženě se Slovem!** A v Genesis Bůh říká: „Já, Jahve...*nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou...*“ (Gen 3:15)

Pokud si chcete vzít tužku a udělat si zde malou poznámku, napište si odkaz na píseň, kterou zpíváme o berle spravedlnosti a o tom, že Bůh nenávidí bezbožnost. („*Trůn tvůj, ó Bože, jest věčný a stálý, berla království tvého jestiť berla nejupřímnější. Miluješ spravedlnost, a nenávidíš bezbožnosti, protože pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad účastníky tvé.*“ (Žalm 45,7-8)

Bůh prorokuje o nepřátelství mezi ženou a jejím semenem a hadem, když říká, že její símě potře hadovu hlavu a že had potře jeho patu. Kde musí had být, aby to mohl učinit? Kde musí být? Na zemi!!!

Mám pocit, že vás uspávám. **Mluvím o vaší vlastní situaci.** Nevytahuji tady nějaké okolnosti, které se udály před šesti tisíci lety. Mluvím o tom, co se děje. **Mluvím o tom, jak to uprostřed vaší současné situace funguje mezi tělem, d'áblem a Bohem.**

Kdo ho svrhne dolů na zem? Vy jste si mysleli, že to uděláte vy, že? Mysleli jste, že to budete vy? Ale vám to nepřísluší. Bůh ho svrhne na zem. Mohl bych vám ukázat verš ve Zjevení. Myslím, že už ho tu někdo zmínil. Byl ještě jiný div v nebi, že ano? Drak, který byl vyvržen. Znáte ten verš? „...*a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný d'ábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.*“ (Zj 12:9, NBK) Běda vám, obyvatelé země, neboť d'ábel byl vykopnut!

Kopejte trochu ve jménu Ježíše. Když d'ábel přichází, aby vás pokoušel, a říká vám, že jste prach, že jste zemští, přivázaní k zemi, vezměte svou Bibli a začněte mu prorokovat živým Božím Slovem. Řekněte: „Moment, d'áble, počkej chvíli, jen co si to najdu. Tady je Slovo Hospodinovo. Přečti si to – vlastně ty nemůžeš číst, tak já ti to přečtu! Tady je Slovo Hospodinovo, které ti praví: „Padneš, padneš, padneš, d'áble!!! Padneš na zem!!!!““

Když ve vaší duši povstává žádost a začne vás pokoušet, vzpomeňte si na Adama. Jak byl stvořen z prachu země a jak do něj dechnul Boží

dech. A začněte se modlit: „Dechni do mě, Boží dechu, dechni do mě!“ A pak se zhluboka nadechněte a zařvěte z plných plic: „Dáble, jsi lhář!!!“ Halelujah! „*Porazím tě na zemi, před obličej králů povrhu tě...*“ (Ez 28:17) Bůh ho sráží tam, kde si s ním můžeme poradit.

Ve Zjevení se říká, že jste králové a kněží. „*A učinil nás krále a kněží Bohu a otci svému...*“ (Zj 1:6) Ne podle zemského řádu, ne podle rituálu a podle věcí, které jsou pouhým stínem, pouhým předobrazem. Ale jste králové a kněží živého Boha.

Musíte začít prorokovat. Potřebujete přijmout ducha proroctví. **Víte, jak Bible nazývá ducha proroctví? Nazývá ho svědectvím Ježíše Krista. (Zj 19:10) Co to znamená? Znamená to, že když ve vaší duši začne bublat proroctví a slova se ve vaší mysli začínou rovnat, tehdy Ježíš vychází přímo z vašich úst. Ježíš sám začne vycházet z vašich úst. Halelujah!**

Zpět do Ezechiela: „*Pro množství nepravostí tvých, a pro nespravedlnosti kupectví tvého poskvrnil jsi svatyně své...*“ (Ez 28:18) Tady je lež, kterou vám satan říká. „Jsi k ničemu, jsi neschopný, nejsi dost inteligentní.“ Jsem tak rád, že nepatřím k intelektuálním géniům. Pavel říká, že kdyby mohl být bláznem, raději bude bláznem pro Krista. Prostě to je lež. Víte, někdy se stáváme nástroji ďáblůvými, protože začneme mluvit to, co nám ďábel říká. Vyměníme své postavení, svou pozici Božích synů za pozici synů satanových. Právě o tom píše Jakub: „*Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkost i hořkost?*“ (Jak 3:11) **Bratři, pokud vás ďábel může donutit, abyste mluvili jako on, znamená to, že nad vámi vede 3:0.**

Když apoštol Pavel kázal galatské církvi spravedlnost a říkal jim: „*Synáčekové moji, znovu vás v bolestech rodím...*“ (Gal 4:19, NBK), nepoukazoval pouze na jejich problém. Neukazoval jim jen nebezpečí, ve kterém se nacházeli, ale nabízel jim řešení.

Vy i já musíme mít Mariin přístup. Když k ní anděl promluvil a když se vzpamatovala z počátečního překvapení – myslím, že ani neměla čas zvážit důsledky – jen řekla: „Nechť se stane.“ Ještě předtím se však stalo něco důležitého a doufám, že se k tomu dostanu.

Píše se tu: „*...poskvrnil jsi svatyně své.*“ (Ez 28:18) Prosím, nechápejte to tělesně. Nemluvíme o palácích, pokojích nebo vykopávkách, nemluvíme o něčem ukrytém v zemi ani o něčem, co se vznáší v nebesích. Mluvíme o složení, o uspořádání bytosti. Pro tuto chvíli to budu

nazývat duší. Máte city, mysl, touhy a vůli. Čtyři části, čtyři místnosti. Protože v nich chce Bůh přebývat, stanou se svatyní. Bůh na vaši duši nepohlíží jako na místnosti či oblasti, dívá se na ni jako na chrám, do něhož chce přijít a v němž chce bydlet. Amen. Můžete opravdu říct amen? Jakou to zpíváme píseň? „Pane, připrav si mě, abych byl svatyní, čistou, svatou, prozkoušenou a pravou.“ Myslím, že jste si ani neuvědomovali, co vlastně zpíváte. Nevěděli jste, co zpíváte, jenom jste opakovali slova z papíru. Jak je to možné, že Bůh nepřebývá v chrámech zbudovaných lidskou rukou?

A Bůh říká: „Poskvrnil jsi svou svatyni.“ Tak ďáble, podívej se – podívej! Cigarety – ven oknem! Alkohol – pryč z domu! Hněv – pryč z domu! Halelujah! Žádost – pryč s ní! Co dál? Pryč s tím, co poskvrňuje! Musíme se na ďábla patřičně naštvat, musíme pochopit, jak moc potřebujeme pročišťující proces. Písmo mluví o očištění a obmytí vodou Slova. To je o procesu posvěcení, kdy беру mýdlo a očistím se, namydlím se, vydrbu a dovolím Božímu Slovu, aby jednalo uprostřed mých emocí.

„*Pro množství nepravostí tvých...poskvrnil jsi svatyně své.*“ A teď tady máme tu část verše, kam jsem se chtěl dostat: „*A protož...*“ Může se stát, že budu utlačený, koutky úst svěšené, možná, že mi nebude fyzicky dobře, ale vždycky zůstává – a protož! „A protož, satane, podívej se, jak na tom jsem. Myslíš, že jsi mě dostal? Myslíš, že jsi mě dodělal? Myslíš, že jsi mě zlomil? Myslíš, že jsi v mém životě zvítězil? Dovol, abych ti něco přečetl z Božího Slova: „*A protož...* ‘ Satane, pro můj stav, pro místo, kde se nacházím, pro hřích, který mě tak snadno obkličuje: Protož...! Protož strachu!!! Co jsi, strachu, který povstáváš v mé duši jako nějaká temná příšera a zotročuješ mé emoce, podmaňuješ si mě, přemáháš, trápiš, mučíš a skličuješ. Protož slyš Slovo Boží: „*A protož vyvedu oheň...*“ Oheň! Bude zažehnut oheň! Uprostřed toho pekla a zavržení bude zažehnut oheň.

Jan byl Boží posel naplněný Duchem Božím od lůna matky, který vycházel v moci a síle Ducha. Muž pokorný, ale silný v moci Ducha. Je o něm řečeno, že nikdo nebyl jako on. Nikdo takový nebyl před ním ani po něm. Nemyslíte, že měl dobrou reputaci? Myslíte, že byste mohli věřit tomu, co říká? Myslíte, že byl kvalifikovaný? A on řekl: „*Jistě, já vás křtím vodou, ale za mnou přichází ten...*“ Víte, mohl stejně tak dobře říct: „**Nejenže po mně přichází jeden, ale celý zástup lidí! Syn, který má mnoho údů, který se rodí z celistvosti, z povahy a svatosti spravedlivého Boha.**“ A víte, co řekl? „*Jistě, já vás křtím vodou, ale za mnou*

přichází ten, který je silnější než já. Jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek jeho obuvi. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“ (Lk 3:16, NBK) Víte, v řečtině je slovo „a“ všezahrnující. Bůh je Duch a Bůh je oheň. (Jan 4:24; Žid 12:29) Takže Ježíš nás křtí ohněm Ducha Svatého!

Bratři, co přišlo v den letnic? Oheň! Oheň byl zažehnut v jejich srdcích a začal hořet. Začal hořet. **Přivedli ten oheň před synhedrin, před židovskou radu, a snažili se ho vymrskat bičem, ale čím víc šlehali, tím víc hořel!** Halelujah!

Je psáno: „Já...“ Kdo já? „Já, Jahve, Adonai, Elohim...“ Halelujah! Pomalu se ze mne stává Žid! ☺ Je psáno: „Já, Jahve...“ Co udělá? Řekněte mi, co udělá? Vyvede oheň! Víte, co potřebujete k tomu, abyste zvládli oheň? Už jste někdy viděli, jak se bojuje s ohněm? Víte, co se dělá, když se hasí velký lesní požár? Zakládají se malé ohýnky. Zakládají se tzv. kontrolované ohně. Nejsou to ohně, které by se vymkly kontrole.

Teď bych mohl začít mluvit o sabatu. Kontrolovaný, ovládaný mocí Ducha svatého. Halelujah! Není to skvělé? Bratře, ty jsi oheň, a ty, sestro, jsi ohýnek, a ty taky. **Jste oheň uprostřed pekelného ohně.** Ty jsi oheň! Ty jsi oheň, oheň uprostřed pekelného ohně. Halelujah! Ezechiel 28:18: „*Protož vyvedu oheň zprostřed tebe...*“ Sestro, ty máš oheň, oheň proti svému vlastnímu intelektu a duševnosti, máš oheň pravdy a spravedlnosti, oheň, který touží po svatosti.

„...a obrátí tě v popel...“ Kde? „...na zemi...!“ Halelujah! „...před očima všech na tě hledících. Všickni, kdož tě znali mezi národy, ztrnou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě navěky.“ (Ez 28:18,19) Zatněte svaly tváří v tvář peklu. Napřáhněte pěst ďáblu do tváře.

Víte, chtěl jsem mluvit úplně o něčem jiném. Halelujah! Vraťme se na chvílku do 1. kapitoly Lukáše a pokusím se dokončit myšlenku. Skončil jsem ve verši 35. Píše se tam (NBK): „*Sestoupí na tebe Duch svatý...*“ Kdo z vás je pokřtěný Duchem Svatým? Chci vidět vaše ruce. Nestyděte se za to. A pokud nejste, jděte za tím. Sežeňte někoho, kdo se s vámi bude modlit. Zavřete se do pokojíku a čekejte. Očekávejte na Pána a když dostanete Ducha Svatého, necht' je vzkříšen! Začněte uklízet komůrky vašeho srdce. Duch Svatý je pohřben někde ve všem tom vašem harampádí. Vyhrabejme ho z prachu!

Jazyky vám byly dány pro vaše vlastní zbudování. Co to znamená? Byly vám dány, aby vás to zbuchovalo, aby vás to posílilo. Aby vám to

dalo moc. Abyste získali vitalitu a Boží energii. Nemáte je jen proto, abyste sem přišli a spustili: „Šenge da labadaba.“ Měli byste trávit čas ve své komůrce tváří k zemi a modlit se v Duchu. Každý z vás by měl mít zkušenost, jak se v Duchu pozvedá. **Víte, že když chválíte a uctíváte Boha v jazyku a dopustíte Bohu, aby vládl vaším jazykem, začínáte Bohu mluvit o sobě? Váš jazyk začíná klást před Boha věci, které byste nikdy nebyli schopni česky říct. Věci, za které se stydíte a nemáte odvahu je ani vyslovit. Máte nějaký problém a nevíte, v čem ten problém vězí. A tak když mluvíte k Bohu, Duch svatý prochází vaši duši a zkoumá vaše city, nahlíží do vaší mysli, dívá se do skrytých koutů a dívá se a dívá... „Á, tady je to! Bože, podívej se, tady to je, tenhle člověk potřebuje pomoc.“** Vytáhneme Ducha Svatého z prachu. Zvedněme ho, zatřesme se a oprašme ho.

Víte, někdy se potřebujeme dostat do téměř krizové situace, abychom vůbec začali hovořit v jazycích. Už se vám někdy stalo, že jste někde byli, něco vás opravdu překvapilo a z úst vám vyletělo: „Halanama, kalanaba tadaba!“ Vzpomínám si, jak jsem jednou stál ve frontě v samoobsluze. Čekal jsem, až na mě přijde řada, a v duchu se stalo něco, co mě vylekalo. Z úst mi vyletěly jazyky, napomínal jsem ďábla... V tu ránu jsem byl první na řadě. Lidé se rozestoupili.

Pavel říká, že muž či žena, kteří mluví jazyky, se sami vzdělávají. Jednou jsem byl v Nigerii a Bůh mi dal zjevení. Víte, co určuje člověka? V Nigerii mají na tři sta různých dialektů. Ale když přijdu na jejich shromáždění, jsem schopen vykládat jazyk každého křesťana, který je pokřtěný Duchem svatým, i když mluví mně neznámým jazykem. Protože jsem dítětem Krále a jako takový mám jazyk království, který je jiný než jakýkoli jiný jazyk.

Mluvíme o Duchu Svatém. Vytáhněte ho z prachu a začněte plynout na nebeských místech. Pozvedněte ho z vašeho prachu.

Každý člověk, který mluví jazykem, je schopen se pozvednout na rovinu, kdy uctívá Boha nejčistším způsobem. V téže kapitole se píše o nevyslovitelném lkaní. Začněte uctívat Boha. Každý z nás by měl mít tu zkušenost lkaní. Mluvíme o moci Ducha Svatého, který na nás přichází a zastiňuje. Mluvíme o svaté věci, která je vkládána do lůna naší duše. Pokud nevěříte, nalistujte si 12. kapitolu Zjevení. Ta žena, to znamení a div na nebi, která stojí na zemi, oděná sluncem, je těhotná pacholíkem. Můžete říct halelujah? Amen? Kdo z vás chce být Božím Synem?

Kdo z vás chce být součástí prvotin? Kdo z vás chce patřit ke sto čtyřiačtyřiceti tisícům? **Povstaňte, otřeste se z prachu a pozvedněte se do nebes, ať vás zastíní moc Ducha Svatého. A proto ta svatá věc, která se ve vás zrodí, bude nazvána Synem Božím.**

Bratři, nepodezírejte mě, nestrachujte se. Já si nenárokují, nepřivlastňuji si Boží místo, nesnažím se být Kristem, jako byl Ježíš Kristem. Ale mohu být Kristem, kterým Ježíš Kristus chce, aby tento Kristus byl. Halelujah. Amen

Mám tu poznámku, kterou vám chci přečíst. Římanům 8:14–17: *„Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste zajisté Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče.“*

Není náhodou, že slovo „Abba“ transliterovali, tj. převedli. Není náhoda, že ho nepřeložili, ale doslova přepsali. Vzali originál a přepsali ho našimi písmeny.

„Tent’ Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme...“ Co? *„...synové Boží. A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi,...*“ Teď přichází ta dobrá část: *„...však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.“* Můžete říct amen?

Teď bychom mohli jít zpátky do Janova evangelia. Jan 17. kapitola – tam, kde jsme začali. Není to úžasné? Jan 17:1: *„To pověděv Ježíš, i pozdvihl očí svých...“* Kam? *„...k nebi a řekl: Otče, přišlat’ hodina, oslaviž Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe.“*

Myslíte, že jsem příliš troufalý, když řeknu, že věřím, že i já uprostřed své krizové situace mohu pozvednout oči k nebi a říct: „Otče, Abba, oslaviž mě!“ (Teď slyším, jak někdo říká: „No tak tohle už přehnal!“) „Oslaviž mne, neboť moje hodina přišla.“ Halelujah! Římanům 8:17: *„...abychom spolu i oslaveni byli.“* Pokud vám to nestačí, najděte si verš 30. *„Kteréž pak předzřídil, těch i povolal, a kterýchž povolal, ty i ospravedlnil, a kteréž ospravedlnil, ty i oslavil.“* Jste povoláni? Pak jste tedy předzřízeni. A pokud jste předzřízeni, pak vás ospravedlní. A ospravedlnění je proces, který má počátek, průběh a konečný záměr. Ospravedlnění vás povede doprostřed pekla. A v pekle dojdete na místo oslavení. Když byl Ježíš ukřižován, co udělal? Co se stalo? Kam šel, kde skončil? Je psáno, že šel do pekla. David měl to zjevení: „I kdybych si ustlal v pekle, ty se mnou jsi.“ (Žalm 139:8) Ty, které ospravedlnil, ty i oslavil. Udělejte pro mě něco. Opakujte po mně: „Jsem předzřízen

a jsem i povolán. Byl jsem ospravedlněn, jsem ospravedlňován a budu ospravedlněn. A budu oslaven.“ Halelujah! Amen.

Jste připraveni na verš 18? Pokud jste mysleli vážně to, co jste před chvílí vyznali, pak jste na verš 18 připraveni. „*Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeviti má na nás. Nebo stvoření pečlivě jako vyhlídaje, očekává zjevení synů Božích. Marnosti zajisté poddáno jest stvoření, nechtě, ale pro toho, kterýž je poddal, v naději, že i to stvoření vysvobozeno bude od služby porušení v svobodu slávy synů Božích.*“ (Řím 8:18–21)

Můžete říct amen? **Amen!!!** Bůh vám požehnej. Děkuji vám za vytrvalost.